

ศรียนณชัย

(ฉบับการ์ตูน)

ISBN 974-389-544-2

หนังสือ ศรีธรรณชัย (ฉบับการ์ตูน)

เล่มเรื่อง สุกฤกษ์ บุษก่อง

พิมพ์ครั้งที่ 1 กันยายน 2547

พิมพ์ครั้งที่ 2 ตุลาคม 2547

พิมพ์ครั้งที่ 3 พฤศจิกายน 2547

พิมพ์ครั้งที่ 4 ตุลาคม 2548

พิมพ์ครั้งที่ 5 มีนาคม 2549

พิมพ์ครั้งที่ 6 กรกฎาคม 2549

ราคา 350 บาท

พิมพ์ครั้งที่ 7 กุมภาพันธ์ 2550

พิมพ์ครั้งที่ 8 เมษายน 2550

พิมพ์ครั้งที่ 9 สิงหาคม 2550

พิมพ์ครั้งที่ 10 พฤศจิกายน 2550

พิมพ์ครั้งที่ 11 สิงหาคม 2551

พิมพ์ครั้งที่ 12 มีนาคม 2553

พิมพ์ครั้งที่ 13 มีนาคม 2554

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด
SKYBOOK COMPANY LIMITED
250/276-8 ถนนสีต-ปทุมธานี อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130
โทร. 0-2958-1125-7, 0-2567-5119 โทรสาร. 0-2567-5105
e-mail: sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

สงวนลิขสิทธิ์โดย บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
สุกฤกษ์ บุษก่อง

ศรีธรรณชัย (ฉบับการ์ตูน).--พิมพ์ครั้งที่ 13 --
ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์, 2554.
240 หน้า

1. ปีทาน

I. ชื่อเรื่อง

398.2

ISBN 974-389-544-2

เจ้าของ ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา

บรรณาธิการ/อำนวยการ

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

เล่มเรื่อง

ภาพประกอบ

ออกแบบปก

คอมพิวเตอร์กราฟิก

พิสูจน์อักษร

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

พงษ์เพ็ญ อาชาเทวัญ

รุ่งโรจน์ อาชาเทวัญ

ธัญญา ภูมิพิทักษ์

สุกฤกษ์ บุษก่อง

กาย เบ็ญจวรรณ

ฤทธิเดช พุ่มทิว

ฤทธิเดช พุ่มทิว

กฤษกร เพชรนอก

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

515/276-8 ถนนสีต-ปทุมธานี

ต.ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี

จ.ปทุมธานี 12130

โทรศัพท์ 0-2958-1125-7

0-2567-5119

โทรสาร 0-2567-5105

e-mail : sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

หากท่านผู้อ่านซื้อหนังสือที่จัดพิมพ์โดยบริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด และพบว่าหนังสือสลับหน้า พิมพ์ไม่ชัดเจน

หน้าขาดหายไม่ครบ หรือความบกพร่องอื่นใดอันเนื่องมาจากการพิมพ์และการเข้าเล่ม กรุณาส่งหนังสือมาที่บริษัทฯ เพื่อรับหนังสือเล่มใหม่

โลกของคริสตชนช่วยถูกระบายด้วยสีขาวยและดำ ไม่ถือปณสีเทา พฤติกรรมต่างๆ บ่งบอกว่าเขาเป็นคนสุดโต่ง คาดไม่ถึง มีสติปัญญาฉลาดล้ำลึก เล่ห์เหลี่ยมแพรวพราว บางเรื่องชวนหัว ขณะก็บางเรื่องสอให้เค้นถึงการเป็นขบถทางความคิด ไม่หวั่นเกรงต่ออำนาจเบื้องสูง ฉะนั้นประโยชน์ที่ได้จากการอ่านคริสตชนช่วยจึงต้องกรองให้คิดว่าจะรับส่วนที่เป็นสีขาวหรือสีดำ

การดำเนินเรื่องของคริสตชนช่วยนั้นเริ่มต้นปูพื้นให้ผู้อ่านได้เตรียมพร้อมรับมือกับความร้ายกาจของคริสตชนช่วยตั้งแต่ต้นเรื่อง ในตอนที่คริสตชนช่วยใช้มีดผ่าท้องน้อง กิ่งที่ขณะนั้นเขามีอายุเพียงแค่ 5 ขวบ ถือเป็นการเริ่มต้นอย่างน่าสะพรึง!

จะเห็นได้ว่าคริสตชนช่วยมีสภาพจิตใจที่ไม่ปกติ เขาสามารถทำได้ทุกอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเอง ด้วยจิตใจที่อำมาตย์ พุกพวยมาก ส่งผลให้พฤติกรรมของเขาค่อนข้างน่ากลัว ไม่เกรงเกรงต่อศีลธรรม และโยนความรู้สึกพิสดารทิ้งไปอย่างไม่ใยดี

ชีวิตของคริสตชนช่วยไม่เคยยอมรับความพ่ายแพ้ เขาจึงทำทุกวิถีทางที่จะยืนหยัดอยู่บนพำนักของพืชมะ ซึ่งเป็นสิ่งที่อันตรายเหลือเกินต่อชีวิตเขา เพราะสัญธรรมชาติของสรรพสิ่ง มีขึ้นก็ต้องมีลง ไม่มีใครอยู่คู่ฟ้า นั่นคือความจริงที่เขาราบดี แต่พยายามปฏิเสธมาโดยตลอด!

แต่เรื่องที่น่าชมเชยสำหรับคริสตชนช่วยก็คือ เขาใช้สติปัญญาสร้างตัวเองจากศูนย์จนขึ้นมาขีดหน้าอยู่ในสังคมได้อย่างไม่อายใคร บ่อยครั้งที่เขาใช้ความเฉลียวฉลาดเอาตัวรอดจากสถานการณ์ส่อแหลม และช่วยชาติบ้านเมืองให้พ้นวิกฤตได้เสมอมา

ฉากสุดท้ายของชีวิตคริสตชนช่วยคงสวยหรูกว่านี้หากเขารู้จักการให้อภัย ยอมละเลิกนิสัยอำมาตย์พวยมาก จองเวร เพราะสิ่งนี้เปรียบเสมือนดาบที่ซุกซ่อนอยู่ในจิตใจ ซึ่งเขาใช้ฟันฟันเอาชนะผู้อื่นมาโดยตลอด และได้สร้างความคุ้นเคยพิสดาร ว่าเขาแพ้ไม่ได้ ทั้งที่ชัยชนะแท้จริงอันสูงสุดของมนุษย์นั้นเขายังไม่เคยสัมผัสเลยสักครั้ง

ซึ่งสิ่งนั้นก็คือการเอาชนะจิตใจตัวเอง...

คานา

สุกัญญา นุงทอง

หลวงพ่อ

ภยันทา

ภางทรา

สายหยุด

ศรีนวล

ศรีธนภษัยวัยเด็ก

หลานสาวหลวงพ่อ

ศรีธนภษัยวัยหนุ่ม

พระเจ้าอชฎา

พระสังฆราช

ขุนปริชา

พริ่งปีสังข์

หลวงนายศรี

กษัตริย์พม่า

พระเจ้ากรุงจีน

ทรกยักขชาวกรุงศรีฯ

นักมวยแขก

เจ้าสัวสำเภาจีน

หลวงพิทักษ์

ลูกชายเศรษฐี

เศรษฐี

หม่อมมัทมาภททชาวอังกฤษ

จิตรกรอินเดีย

ลาวนัทดำน้ำ

ม่ายดำน

เศรษฐีจอมโลก

หลวงพ่อดุ่น

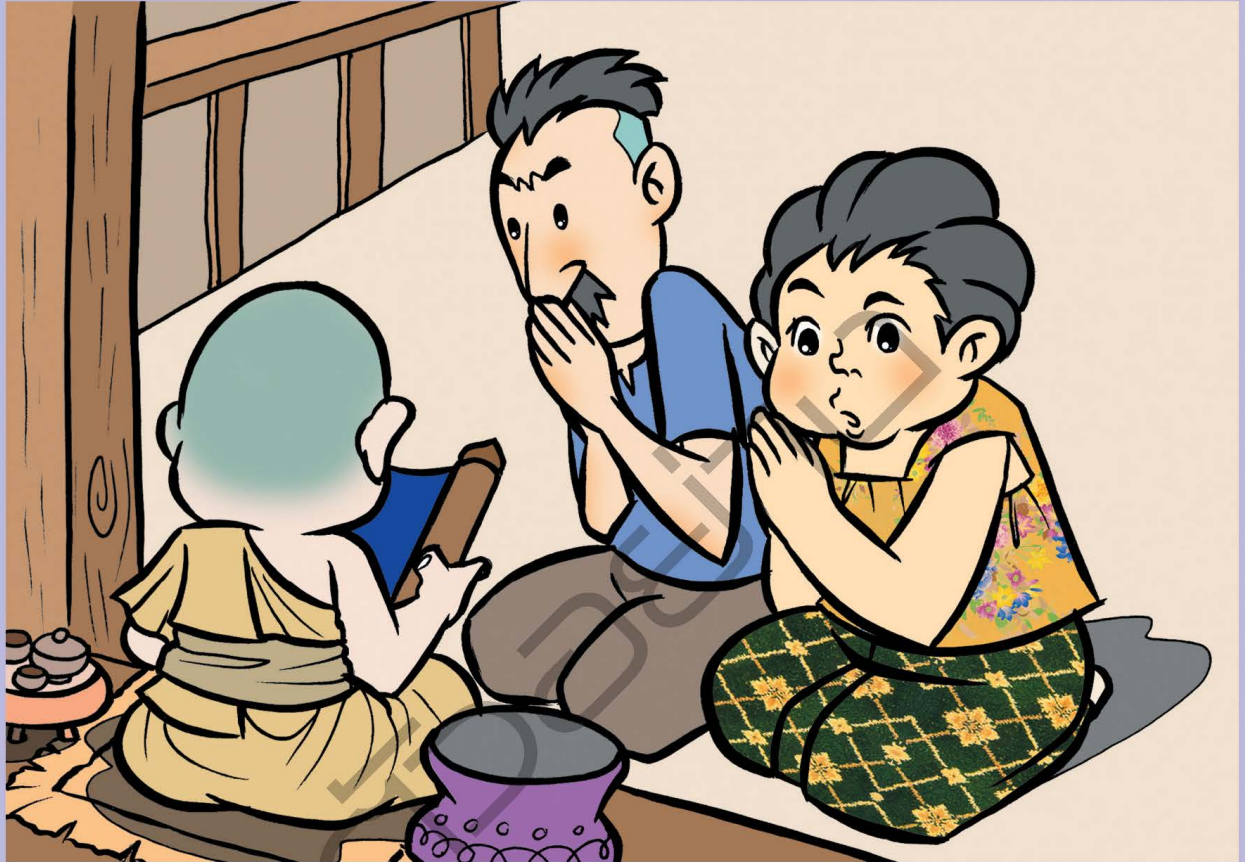
พี่พิพากษาหนุ่ม

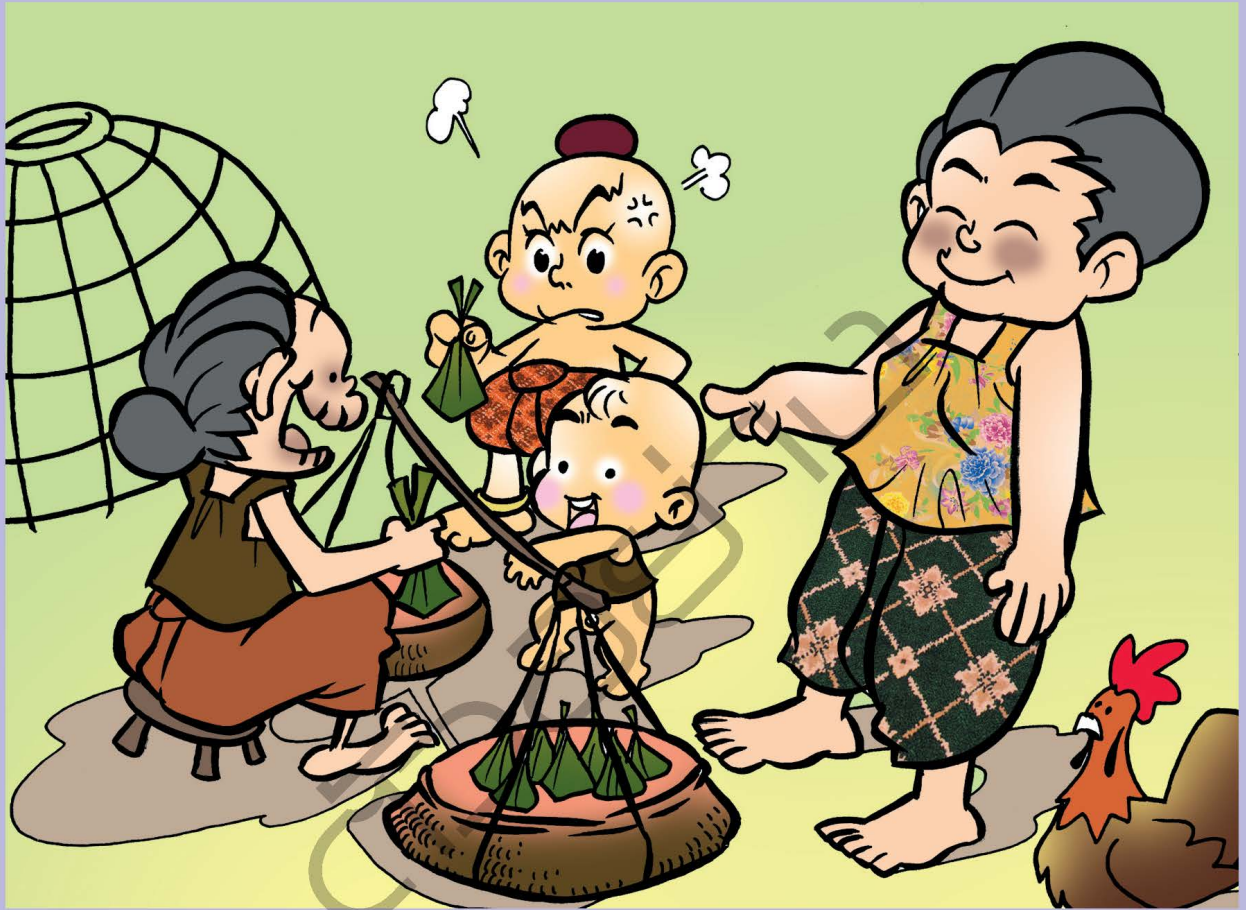
ศรีธรรณูชังเป็นเรื่องราวที่ตกทอดสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคน ไม่ปรากฏว่าใครเป็นผู้แต่ง โดยเรื่องเริ่มต้นที่แผ่นดินกรุงศรีอยุธยาในสมัยพระเจ้าเอกทัศเป็นกษัตริย์ปกครองนครกรุงศรีอยุธยาในสมัยนั้นอุดมสมบูรณ์ ในน้ำมีปลาในนามีข้าว เหล่าพสกนิกรต่างอยู่ดีกินดี มีความสุขกันถ้วนหน้า แต่สุขกับทุกขนั้นง่อมปะปนกันไป มีครอบครัวสามีภรรยาคู่หนึ่งปลูกเรือนอยู่ริมบึง สามีชื่อันทา ภรรยาชื่อเสรา ทั้งสองมีความสุขสมบูรณ์ในชีวิตดี แต่ก็มิมีเรื่องทุกข์อยู่เพียงเรื่องเดียวนั่นคือ ไม่มีลูก ทั้งสองจึงปลูกศาลเพียงตาบวงสรวงต่อพระอินทร์เพื่อขอบุตร การบวงสรวงครั้งนั้นนับว่าศักดิ์สิทธิ์เอาเรื่อง เพราะพระอินทร์เกิดร้อนใจที่ถูกมนุษย์รบกวน จึงสั่งให้ทิวดาองค์หนึ่งไปจุติในครรภ์นางเสรา และในคืนนั้นเองนางเสรา ก็ฝันว่าตัวดวงจันทร์มาไว้ในมือ

รุ่งเช้าสองสามีภรรยาจึงชวนกันไปหาท่านสมภารที่วัดเพื่อให้ช่วงทำนางผั้น แต่ปรากฏว่าท่านสมภารถูกนิมนต์ไปฉันเพลที่ตลาด เหลือเพียงงสามแฉะรูปหนึ่งนั่งอยู่ สามแฉะจึงอาสาทำนางผั้นให้ โดยบอกว่าลูกที่เกิดมาจะเป็นผู้ซางเข้าปัญญา แต่จะเข้าปัญญาแบบนอกดอกฉลาดแกมโกง โทะขึ้นจะได้ดิบได้ดีเป็นถึงตาลกหลวง นางเหราได้ฟังว่าจะได้ลูกซางก็ปลื้มปีติยินดี รีบลาเณรกลับบ้าน

ฝ่ายท่านสมภารเมื่อกลับมาถึงวัดได้ทราบเรื่องจากเณรท่านถึงกับโกรธจัด เพราะการทำนางผั้นนั้นเหมือนเป็นเคล็ดว่าจะตัดดีสิทธิ์ไปตามคำทำนาง ลูกเขาเป็นถึงเทวดามาจุติแท้ๆ น่าจะเป็นผู้มีวาสนาแต่กลับไปทำนางว่าจะเป็นคนเข้าปัญญาแบบนอกดอกไปเสียได้

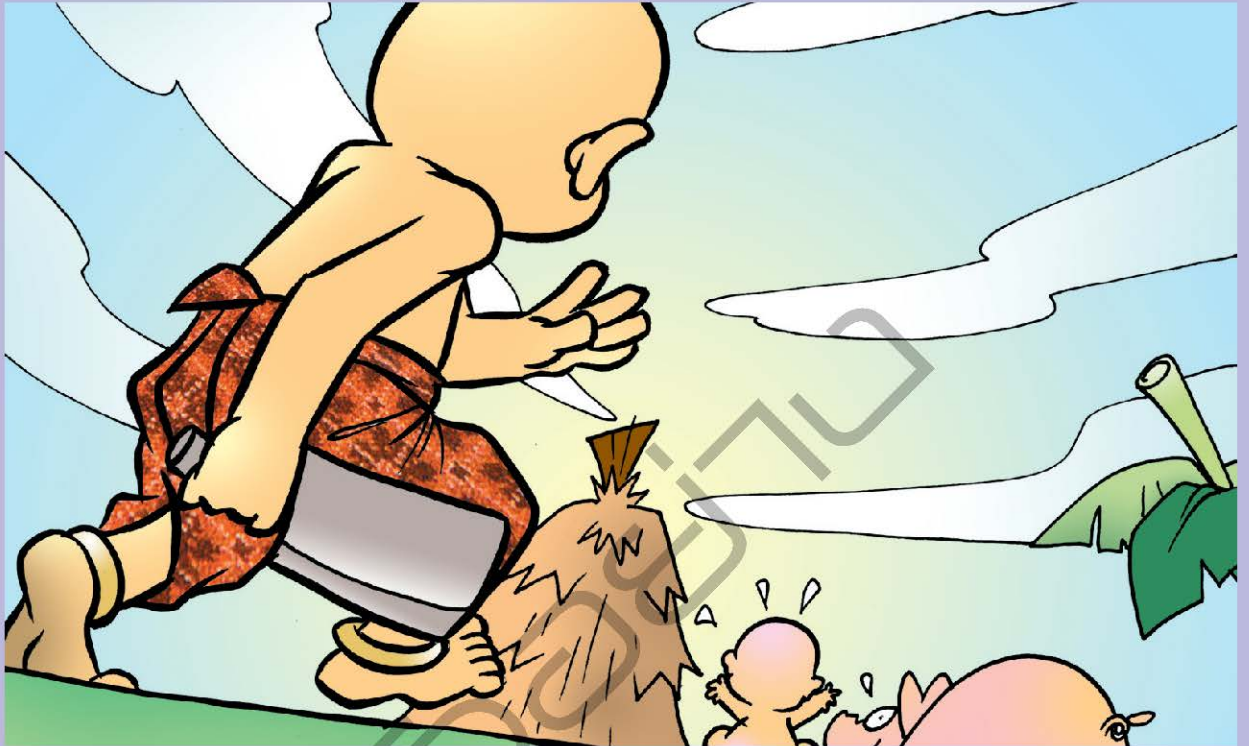

เวลาผ่านไปจนนางเขรตลอดทารถเทศราชหน้าทาน่ารักทำทางฉลาดจึงให้ชื่อว่า ศรีธนญชัย ตั้งแต่มีลูกชายก็ทำให้พ่อแม่ทำมาหากินมีฐานะดีขึ้น จวบจนลูกชายอายุได้น้ำข้าวบ นางก็ตั้งครรภ์ให้กำเนิดบุตรชายอีกคน นางเฝ้าฟูมฟักเลี้ยงดูลูกชายทั้งสองด้วยความรักดั่งแก้วตาดวงใจ อนุ่มาวັນหนึ่งมีนางแม่ตำหาบชนมมาขายหน้าบ้าน นางจึงซื้อขนมแบ่งให้ลูก ทั้งสองเท่าๆ กัน แต่นางแม่ตำรู้สึกเอ็นดูน้องชายจึงแถมขนมให้อีกหน่อย ทำให้ศรีธนญชัยบังเกิดความอิจฉาริษยาน้องขึ้นมาทันที อีกทั้งยังคิดแค้นพงาบาทนางแม่ตำอีกด้วย

ศรีธณูซังในวังหน้าขอพบมีหน้าที่ต้องดูแลบ้านช่อง อาบน้ำ ป้อนข้าว ป้อนนมน้อง แต่หลังจากวันที่น้องได้ขนมมากกว่าแล้ว ศรีธณูซังก็ปล่องปลະ:ละ:เลงทิ้งน้องให้เนื้อตัวสกปรกอมแมม ส่วนตัวเองนั้นหนีไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน เมื่อพ่อแม่กลับมาจากทำงานก็ดุว่า ทำให้ศรีธณูซังนึกเกลียดน้องขึ้นมากอีกทวีคูณที่พ่อแม่รักน้องมากกว่าตน

วันรุ่งขึ้นก่อนที่พ่อแม่จะออกไปทำนาได้กำชับกับศีลนฤตย์อย่างแข็งขันว่า “ถ้าวันนี้กลับมาแล้วบ้านรกยุ่งรัง ปล่อยให้มอมแมมแม่จะหวดให้ก้นลาจนเลงจำไว้ อาบน้ำ อาบทำนองให้สะอาดหมดจด บ้านเรือนก็เก็บกวาดให้เกลี้ยงจง” เมื่อสั่งลูกจบสองผิวเมื่งก็ออกไปทำนา

ครั้นพ่อแม่ลับลาจกตาไปแล้ว ศีลนฤตย์จึงคิดว่ามีดทำครัวมาปักที่ห้องน่องกรีดเป็นแผล ขาวดวกเอาตับไตไส้พุงออกมาจนเกลี้ยงจงแล้วเหวี่ยงทิ้งน้ำ จากนั้นนำร่างกายน่องผู้่นาสงสารไปล้างน้ำในคลองให้หมดดาวเลือด เอาหมิ่นทาอย่างดี จับใส่เปลคลุมผ้าทำเหมื่อนว่าน่องกำลังนอนหลับ

การกระทำอันเหี้ยมโหดของศีลนฤตย์ก็ถือเป็นบาปมหันต์ ซึ่งแน่นอนว่าเขาจะต้องชดใช้กรรมในภพภคหน้าดังคำสอนที่ว่า “กรรมใดใครก่อ กรรมนั้นย่อมคืนสนอง”

เมื่อจัดการกับน้องเสรีจก็เก็บกวาดบ้านเรือน โดงเอาข้าวของเครื่องใช้มากองรวมกันที่นอกชานแล้วขนลงทิ้งแม่น้ำที่ไหลผ่านหน้าบ้านจนหมดสิ้น แม้แต่เข็มลักรั้วมด้ายลักรั้วเส้นก็ไม่ใช่เอามาไว้ บ้านทั้งหลังจึงเหลือเฟื่องบ้านเปล่าๆ

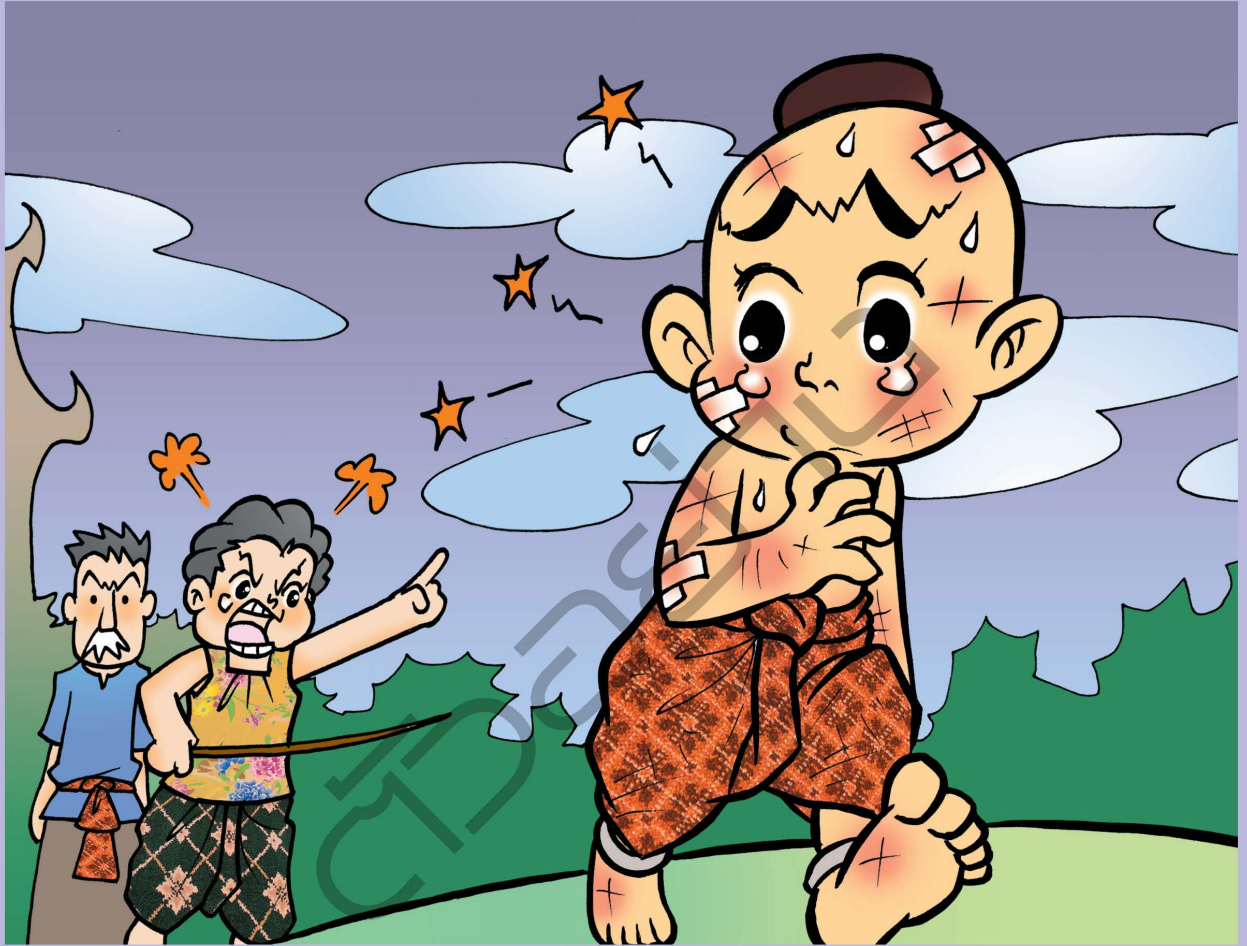
ศีรินนุชนึกกระหึ่มใจว่า “เราได้ทำตามคำสั่งทุกประการ ทีนี้พ่อแม่จะดุว่าเราไม่ได้แล้ว” ตกเงินพ่อแม่กลับจากทำงาน ศีรินนุชรีบไปรอรับหน้าพ่อแม่เพื่อพูดเอาความดีความชอบ “แม่จ๋า วันนี้ฉันเหนื่อยเหลือเกิน ไหนจะต้องอาบน้ำร้อนให้สะอาดหมดจดไหนจะต้องเก็บกวาดบ้านให้เกลี้ยง ฉันแสนจะเหนื่อยจ้แม่จ๋า ถ้าแม่ไม่เชื่อแม่ขึ้นไปดูบนเรือนได้ลองจ้ะ”

สองพ่อแม่มองขึ้นชมลูกตัวร่างว่าช่วงเขาแรงพ่อแม่ได้ใจ: พร้อมก้าวเท้าขึ้นเรือนก็ต้อง
 ตกตะลึงกับภาพที่เห็น เมื่อบนเรือนมีแต่ความว่างเปล่าปราศจากข้าวของใดๆ มองไปรอบๆ
 เห็นเพียงเปลญวนลูกน้องจึงรีบโผล่เข้าไปหาก็เห็นลูกนอนตาจ่ออยู่ในเบา: ปากอ้าตาเหลือก ครั้น
 เปิดผ้าคลุมร่างออกก็จึงเวทนาที่เห็นห้องลูกถูกผ่าจนถึงสะดือ ทั้งสองคนวิ่งพวามาที่นอกชาน
 เรือนเห็นศรียณญชังขึ้นกระหิมจิมจิมง้องก็ทวาดดั่งลั่นว่า “นี่มันอะไรกัน ไข่มุกอัปรี้ง เอ็งทำ
 อะไรนี่”

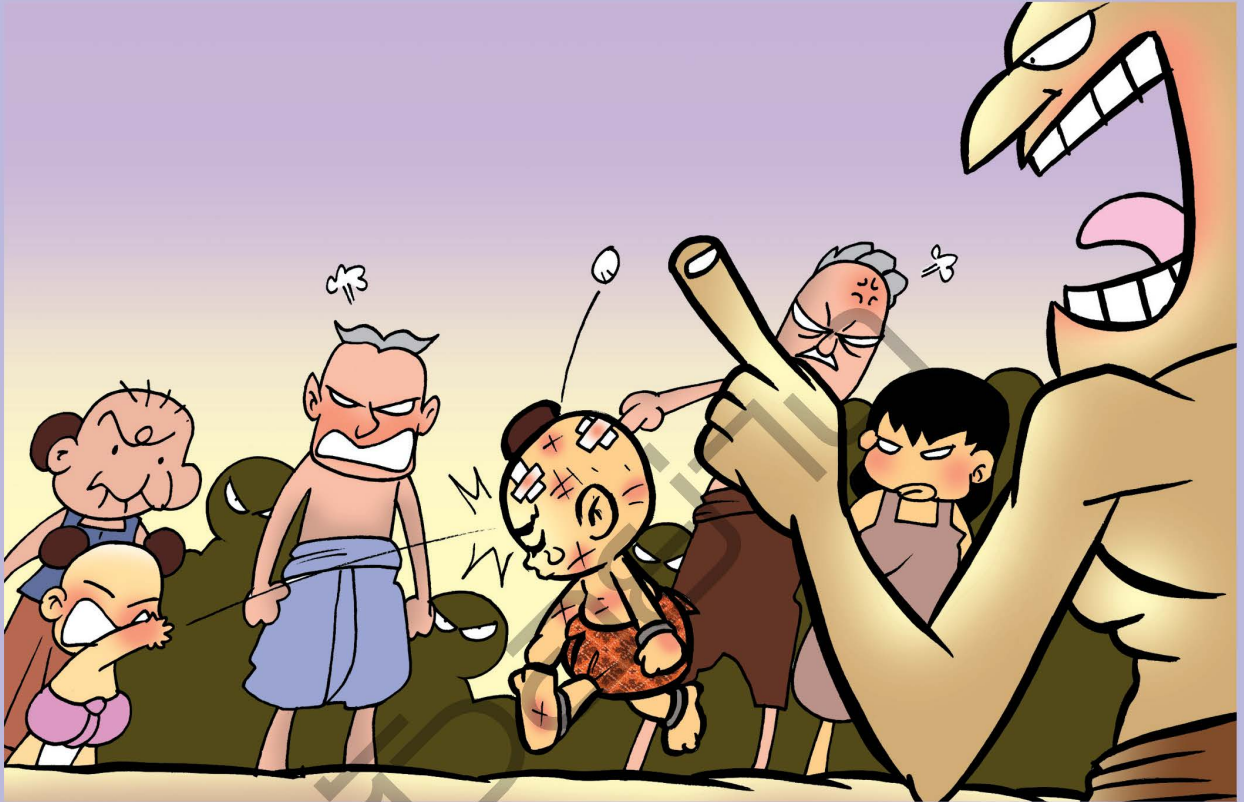
ศรียณญชังโก่งคอเถียงว่า “ก็แม่เป็นคนสั่งเองนี่นา เห็นไหมว่าน้องสะอาดหมดจด
 บ้านช่องก็เอ็งนโล่ง ไม่มีอะไรเกะกะลูกตาเลง ฉันทำตามคำสั่งแม่ แม่มาดุว่าฉันได้ยังไง”

สองพี่เม็งโกรธสุดกำลังฉวยไม้ไล่ฟาดศรีธรรณูชังอย่างแรง ศรีธรรณูชังปิดป้องพัลวัน ล้มลุกคลุกคลานร้องขอชีวิต จนพ่อแม่หมดแรงหยุดตี นางเหนาร้องด่าว่า “เลี้ยงไม่ได้ ลูกชั่วช้าแบบนี้ นับจากวันนี้เป็นต้นไป ขาดลูกขาดพ่อแม่กัน ไป! ไส้หัวใจไปอยู่ที่ยื่น ไป!”

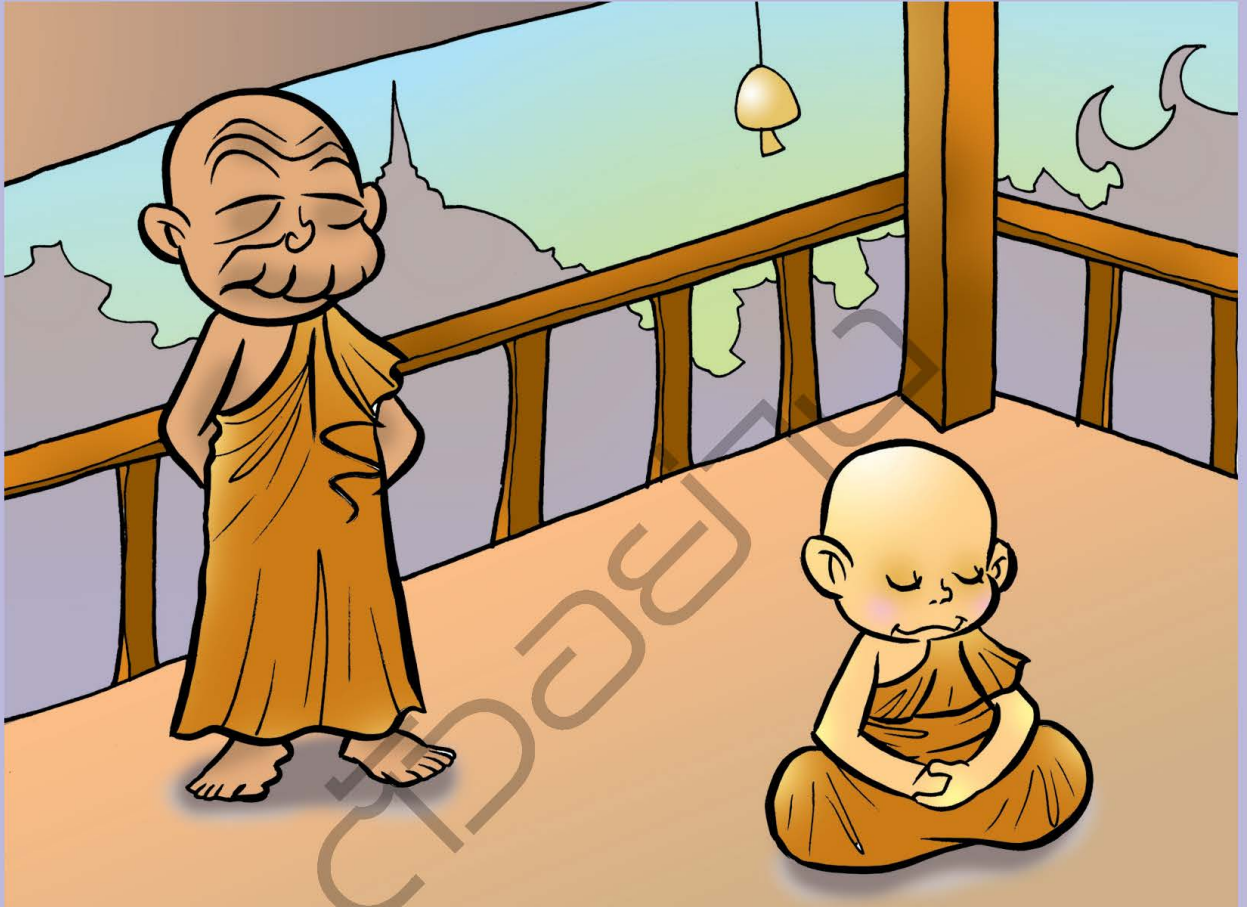
ศรีธรรณูชังหัวชุกหัวรูดออกจากบ้าน สองพี่เม็งป่าวประกาศให้ญาติพี่น้องบ้านใกล้เคียงได้ทราบถึงความชั่วร้าย จิตใจอำมหิตของศรีธรรณูชัง อย่งำให้ใครรับอุปการะเลี้ยงดู โดงเด็ดขาด

ศรีธนญชัยในวังเข้าขบเดินผ่านไปทางไหนก็มีแต่เสียงก่นด่าสาปแช่ง ก้มหน้าก้มตาเดิน ร้องไห้ไปอย่างไร้จุดหมายกลางทาง รู้เพียงแต่ว่าหมู่บ้านนี้เขาอยู่ไม่ได้ ต้องไปให้ไกลที่สุด จนกระทั่งเดินไปพบวัดแห่งหนึ่ง ศรีธนญชัยก็รู้ได้ทันทีว่าตนจะต้องอยู่ที่นี้ จึงรีบก้าวเท้าตรงไป จ้งกุฏิหลังใหญ่อันเป็นกุฏิของเจ้าอาวาส นึกในใจว่า “เห็นทีจะไม่อดตายแล้วเรา”

ศรีธนญชัยจัดแจงล้างเท้าจนสะอาดขึ้นบ้น ไฉนมอบคานเข้าไปกราบหลวงพ่อย่างเคารพ พลาส:อื่นให้น้ำตาไหลอาบแก้ม หลวงพ่อเห็นดังนั้นก็ชักใช้เรื่องราว ศรีธนญชัยจึงโกหกว่า “กระผมชื่อศรีธนญชัย กำพร้าพ่อแม่มาตั้งแต่ยังเล็ก ไม่มีญาติพี่น้องให้พึ่งพา อดข้าวอดน้ำ หิวโหยเหลือเกิน จะมาขออาศัยพึ่งใบบุญหลวงพ่อนะจ๊ะ” หลวงพ่อได้ใจก็ลงสารจึงรับ ศรีธนญชัยไว้เป็นเด็กรับใช้ในวัด

ศีรินนุชังเมื่อได้เป็นลูกศิษย์วัดก็เฝ้าปรนนิบัติหลวงพ่อดี ขยันทำงาน
จนน้ำร้อนน้ำชาโดยหลวงพ่อก็ต้องเอียงปากวาน จนหลวงพ่อรักใคร่เอ็นดูมากกว่าใคร จวบจน
กระทั่งศีรินนุชังอายุได้สิบสามปีก็โดนจุกได้บวชเรียนเป็นสามเณร

เวลาผ่านไปหลายเดือน ปรากฏว่าสามเณรศีรินนุชังจัดเป็นเณรที่หัวไวที่สุด จดจำ
คำสอนบทสวดมนต์ได้แม่นยำ เอื่องานได้คล่องแคล่วรวดเร็ว จนหลวงพ่เอียงปากบอกให้
ตั้งใจเรียนให้ดี ต่อไปจะได้สอนรุ่นน้องได้ ทำให้เกิดกำลังใจต่อเณรศีรินนุชังเป็นอย่างดี

■ โลกของ **ศรีธนะขั้ย** ถูกบรรยายด้วยสีขาวและดำ ไม่เจือปนสีเทา พฤติกรรมต่าง ๆ บ่งบอกว่าเขาเป็นคนสุดโต่ง คาดไม่ถึง มีสติปัญญาฉลาดล้ำลึก เล่นเหลี่ยมแพรวพราว บางเรื่องชวนหัวขมขื่น บางเรื่องส่อให้เห็นถึงการเป็นขบถทางความคิด ไม่หวั่นเกรงต่ออำนาจเบื้องสูง ฉะนั้นประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน **ศรีธนะขั้ย** จึงต้องกรองให้ดีว่าจะรับส่วนที่เป็นสีขาวหรือสีดำ แต่ถ้าจะมองในเหลี่ยมมุมของความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน **ศรีธนะขั้ย** ไม่เป็นรองเรื่องใดแน่นอน ■

ISBN 974-389-544-2

9 789743 895449

ราคา 350 บาท